

การพัฒนาทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน

โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

THE DEVELOPMENT OF SPEAKING SKILL AND CHINESE LEARNING
ACHIEVEMENT BY USING COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING
AND MULTIMEDIA FOR GRADE 9

¹ปภานัน เย็นทรวง, ²อภิรัตน์ดา ทองแกมแก้ว ³ชวนพิศ ชุมคง

¹Paphanan Yensuang, ²Apiratda Thongkaemkaew, ³Chuanphit Chumkhong

¹มหาวิทยาลัยทักษิณ, ประเทศไทย

¹Thaksin University, Thailand

¹paphanan5228@gmail.com, ²apiratda.tkk@gmail.com, ³chuanphit@tsu.ac.th

Received: October 14, 2024; **Revised :**November 6, 2024; **Accepted :**December 28,2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/11 โรงเรียนวรนาเรเฉลิม จังหวัดสงขลา จำนวน 42 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งได้เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษา

¹ นิสิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

²อาจารย์ ดร., สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

เพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียจำนวน 9 แผน จำนวนเวลา 18 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีน 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย 5) แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาจีน และ 6) แบบสะท้อนผลการสอน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t-test แบบ dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร; สื่อมัลติมีเดีย; ทักษะการพูด

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare the Chinese speaking skill before and after using Communicative Language Teaching and Multimedia in learning management, 2) to study the learning achievement of Chinese subject by using Communicative Language Teaching and Multimedia in learning management, and 3) to study the satisfaction of students in learning management by using Communicative Language Teaching and Multimedia. The participants were 42 Grade 9 students from Woranari Chaleom Songkhla School in the second semester in 2023 academic year selected by purposive sampling. The research instrument consisted of 1) 9 lesson plans using Communicative Language Teaching and Multimedia, 2 hours per plan, totaling 18 hours, 2) Chinese speaking test 3) an achievement test of Chinese subject, 4) a questionnaire on satisfaction of student towards learning management using Communicative Language Teaching and Multimedia, 5) Chinese speaking skill checklist, and 6) Learning Journal. Statistics used in the research include mean, percentage, standard deviation and t-test dependent. The research finding revealed that 1) Chinese speaking skill of Grade 9 students after learning by using Communicative Language Teaching and Multimedia was significantly higher than before learning with statistic level

of .05 2) The learning achievement in Chinese subject of Grade 9 students after using Communicative Language Teaching and Multimedia in learning management was higher than 70 percent criteria with statistic level of .05 3) Grade 9 students' satisfaction with the use of Communicative Language Teaching and Multimedia was at the highest level.

Keywords : Communicative Language Teaching; Multimedia; Speaking Skill

บทนำ

สังคมโลกในปัจจุบันได้เห็นความสำคัญของภาษาต่างประเทศมากขึ้น เนื่องจากสิ่งนี้เป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการเข้าถึงองค์ความรู้ของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 รวมไปถึงความร่วมมือกันของผู้คนต่างชาติต่างวัฒนธรรม การรวมกลุ่มของประเทศเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และความร่วมมือกันระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาของประเทศมหาอำนาจหรือประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ ภาษาของประเทศนั้นก็จะมีมีความสำคัญตามอิทธิพลของประเทศด้วย ประเทศจีนมีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และเป็นพลังขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของภูมิภาคและของโลก นับตั้งแต่ปี 2553 จีนมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลก รองลงมาจากสหรัฐอเมริกา และมีเงินทุนสำรองมากที่สุดในโลก นอกจากนี้ จีนยังเป็นตลาดนักท่องเที่ยวอันดับ 1 ของไทย ในปี 2562 มีนักท่องเที่ยวจีนเดินทางมาไทย 10.98 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 28 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2 จากปี 2561 (สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง, 2563) ประเทศไทยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาจีน เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านภาษาของประชาชน และตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ เช่นเดียวกับนักเรียนหลายคน que เลือกเรียนภาษาจีนเนื่องจากเห็นว่าสามารถนำภาษาจีนไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ (สุภัทรา โยธินศิริกุล, 2560) ด้วยเหตุนี้ ประเทศไทยจึงได้มีสนับสนุนให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนมาเป็นเวลายาวนาน

ทั้งนี้ แม้จะส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนในโรงเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาให้กับนักเรียนมาเป็นเวลานานแล้วนั้น กลับพบว่าประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนยังคงไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากการสำรวจปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษา โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา พบว่า ปัญหาและอุปสรรคด้านนักเรียนที่พบมากที่สุดคือ พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน สาเหตุหลักของปัญหาคือนักเรียนคิดว่าภาษาจีนยากเกินไป ไม่มีเป้าหมายของการเรียนภาษาจีน ซึ่งมีสาเหตุมาจากหลากหลายปัจจัย เช่น นักเรียนคิดว่าไม่สามารถนำมาใช้ใน

ชีวิตประจำวันได้ ไม่มีเป้าหมายว่าเรียนภาษาจีนไปเพื่ออะไร อาศัยอยู่ห่างไกลจากแหล่งชุมชนที่ใช้ภาษาจีน รู้สึกว่าภาษาจีนยากมาก ไม่มีสื่อการสอนที่น่าสนใจ นักเรียนถูกบังคับให้เรียน และขาดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาจีนในประเทศไทยที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและได้ใช้ภาษาจีน ทำให้นักเรียนขาดทักษะในการพูดภาษาจีน ไม่สามารถใช้ภาษาจีนในการพูดได้อย่างเหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ ส่งผลให้นักเรียนยังไม่ประสบผลสำเร็จในการพูดตามเป้าหมายของหลักสูตร (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559)

โรงเรียนวรนารีเฉลิม จังหวัดสงขลา จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษา 2565 ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) โดยมีการจัดให้มีรายวิชาภาษาจีนเป็นรายวิชาเพิ่มเติม แต่จากที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนให้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนขาดทักษะในการพูดภาษาจีน เมื่อถามคำถามเป็นภาษาจีน พบว่า นักเรียนเข้าใจ และตอบเป็นภาษาไทยได้ แต่เมื่อให้ตอบเป็นภาษาจีนกลับไม่มั่นใจ พูดติดขัด ออกเสียงไม่ถูกต้อง และเมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนย้อนหลัง 1 ปี ของนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาจีนซึ่งเป็นวิชาเพิ่มเติมที่จัดให้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนวรนารีเฉลิม จังหวัดสงขลา พบว่า ใน ปีการศึกษา 2565 นักเรียนที่มีผลการนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ถึงระดับดีคิดเป็นร้อยละ 30.12 อ้างอิงจากข้อมูลสารสนเทศกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ 2 ปีการศึกษา 2565 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) โรงเรียนวรนารีเฉลิม จังหวัดสงขลา, 2565) ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่ค่อนข้างมาก ผู้วิจัยพบว่าปัญหาทั้งด้านทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มาจากนักเรียนขาดการฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาจีน และนักเรียนส่วนใหญ่ขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน ไม่สนใจเนื้อหาที่ครูผู้สอนนำเสนอ และเกิดความเบื่อหน่าย ทำให้ไม่สามารถเข้าใจเวลาครูผู้สอนอธิบายเป็นภาษาจีนได้ดีเท่าที่ควร และเนื่องจากไม่ได้มีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ทักษะการพูดภาษาจีน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ

วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นวิธีการสอนภาษาที่พัฒนาขึ้นในช่วงคริสต์ศักราช 1970 ตอนต้น ซึ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางการสื่อสาร โดยเฉพาะการพูด มุ่งสร้างให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว โดยที่นักเรียนจะต้องทำการฝึกฝนภาษานั้นจริง ๆ จนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารอย่างเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ (Morrow, 1981) ซึ่งการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง เพราะนักเรียนจะได้มีโอกาสฝึกภาษาอยู่ตลอดเวลา และสามารถใช้อีกตามที่เขาต้องการอย่างแท้จริง เหมาะสมกับบริบทในชีวิตประจำวันและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จนสามารถทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสารได้โดยอัตโนมัติ ซึ่งจากการศึกษาหลักการของวิธีการ

สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยพบว่า การเลือกใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน จะสามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูด และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้แล้ว การใช้สื่อมัลติมีเดียมาช่วยเสริมในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารก็จะสามารถทำให้ประสิทธิภาพในการพัฒนาการพูด และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น เนื่องจาก การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น จะเน้นการฝึกฝนด้วยการใช้ภาษาจริง ซึ่งหากทำซ้ำ ๆ มากเกินไป อาจทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายได้ ดังนั้นการนำสื่อมัลติมีเดียที่มีองค์ประกอบหลากหลายเข้ามาเป็นสื่อเสริมในการจัดการเรียนรู้อาจจะสามารถช่วยลดภาวะเบื่อหน่าย กระตุ้นความสนใจของนักเรียน และช่วยลดความซับซ้อนของเนื้อหา ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่วราพันธ์ อิศรปริดา (2565) กล่าวว่า สื่อมัลติมีเดียมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการศึกษ เพราะสามารถตอบสนองความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ นักเรียนสามารถใช้งานได้ง่าย สามารถควบคุมการเข้าถึงข้อมูลตามที่ต้องการ เข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็ว และเกิดการเรียนรู้ได้อย่างได้ผลดียิ่ง นอกจากนี้ ข้อดีของการใช้สื่อมัลติมีเดียกับการเรียนวิชาภาษาจีน คือ สามารถถ่ายทอดและฝึกฝนทักษะที่จำเป็นทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ช่วยส่งเสริมและกระตุ้นนักเรียนให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ สามารถดูซ้ำได้หากไม่เข้าใจตัวบทเรียน ลดเวลาในการสอน และช่วยเพิ่มระยะเวลาในการจำความรู้ที่เรียนได้นานอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนจากหนังสือ (ดวงกมล นามสองชั้น, 2565)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหาข้อมูลและจัดทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้นักเรียนมีโอกาสได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน รวมไปถึงการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนให้สูงขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/11 โรงเรียนวรนาธิเฉลิมจังหวัดสงขลา จำนวน 42 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งได้เลือกจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย จำนวน 9 แผน

2.2 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีน เป็นแบบปากเปล่า จำนวน 6 ข้อ

2.3 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

2.5 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาจีน

2.6 แบบสะท้อนผลการสอน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}), ค่าร้อยละ, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 42 คน ผลปรากฏดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความคล่องแคล่ว ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย (n=42)

ทักษะการพูด ภาษาจีน	คะแนนเต็ม	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		t
		μ	S.D.	μ	S.D.	
การออกเสียง	10	4.38	1.85	7.60	1.81	16.80*
คำศัพท์	10	4.12	2.10	8.69	2.21	14.54*
ไวยากรณ์	10	4.29	2.08	8.33	2.04	15.21*
ความคล่องแคล่ว	10	4.45	2.09	7.74	2.01	14.49*
รวม	40	17.24	7.85	32.36	7.69	17.06*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย (μ) ก่อนเรียนเท่ากับ 17.24 คะแนน และค่าเฉลี่ย (μ) หลังเรียนเท่ากับ 32.36 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 7.85 หลังเรียนเท่ากับ 7.69 เมื่อจัดลำดับตามองค์ประกอบของทักษะการพูด พบว่า หลังเรียน ทักษะการพูดด้านที่คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านคำศัพท์ มีคะแนนเฉลี่ย (μ) เท่ากับ 8.69 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.21 และคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ การออกเสียง มีคะแนนเฉลี่ย (μ) เท่ากับ 7.60 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.81 ดังจะเห็นได้ว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 42 คน แสดงดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย หลังได้รับการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย (n=42)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาจีน	คะแนน เต็ม	เกณฑ์ร้อยละ 70	(μ)	S.D.	t	ผลการ ประเมิน
ด้านความรู้ความจำ	9	6.3	7.79	1.65	5.85*	ผ่านเกณฑ์
ด้านความเข้าใจ	8	5.6	6.21	1.41	2.83*	ผ่านเกณฑ์
ด้านการนำความรู้ไปใช้	8	5.6	5.67	1.80	0.24*	ผ่านเกณฑ์
ด้านการวิเคราะห์	5	3.5	3.55	1.17	0.26*	ผ่านเกณฑ์
รวม	30	21	23.21	4.54	2.07*	ผ่านเกณฑ์

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ย () เท่ากับ 23.21 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.54 คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความรู้ความจำ มีคะแนนเฉลี่ย () เท่ากับ 7.79 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.65 และคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวิเคราะห์ มีคะแนนเฉลี่ย () เท่ากับ 3.55 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.17 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อ 2

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 42 คน แสดงดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ระดับพึงพอใจของนักเรียนหลังได้รับการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดียโดยภาพรวม (n=42)

รายการ	μ	S.D.	แปลผล
ด้านสาระการเรียนรู้	4.70	0.43	มากที่สุด
1. เนื้อหาและกิจกรรมเข้าใจง่าย น่าสนใจ เหมาะสมกับนักเรียน	4.71	0.55	มากที่สุด
2. นักเรียนได้รับความรู้ในด้านภาษาจีน	4.76	0.53	มากที่สุด
3. เนื้อหาและกิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียน	4.74	0.45	มากที่สุด
4. นักเรียนกล้าคิดกล้าตอบในการแสดงความคิดเห็น	4.57	0.63	มากที่สุด
5. เนื้อหาและกิจกรรมทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.69	0.52	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.70	0.43	มากที่สุด
1. นักเรียนชอบกิจกรรมในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ที่ใช้สื่อมัลติมีเดียในการสร้างความน่าสนใจให้กับบทเรียน	4.62	0.62	มากที่สุด

2. นักเรียนชอบกิจกรรมในขั้นนำเสนอ (Presentation) ที่ครูเป็นผู้นำเสนอความรู้ใหม่ให้กับนักเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียเป็นตัวช่วย	4.71	0.51	มากที่สุด
3. นักเรียนชอบกิจกรรมในขั้นฝึก (Practice) ที่นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่ได้เรียนมาขั้นนำเสนอ	4.67	0.61	มากที่สุด
4. นักเรียนชอบกิจกรรมในขั้นใช้ภาษา (Production) ที่นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาโดยการจับคู่สนทนา	4.67	0.57	มากที่สุด
5. นักเรียนชอบกิจกรรมในขั้นสรุป (Wrap up) ที่นักเรียนได้สรุปเนื้อหาที่เรียนมากับครูผู้สอน	4.62	0.66	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง	4.74	0.50	มากที่สุด
7. ครูผู้สอนได้ให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาในการปฏิบัติกิจกรรม	4.86	0.42	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน			
1. ข้อความ เสียง และรูปภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา ดึงดูดใจนักเรียน	4.83	0.44	มากที่สุด
2. สื่อมัลติมีเดียสอดคล้องกับขั้นตอนการเรียนรู้และเข้าใจง่าย	4.83	0.44	มากที่สุด
3. สื่อเหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน	4.88	0.33	มากที่สุด
4. สื่อสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.83	0.38	มากที่สุด
5. สื่อมีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของห้องเรียน	4.74	0.54	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
1. นักเรียนได้พัฒนาการพูดภาษาจีนและผลสัมฤทธิ์ของตนเอง	4.76	0.48	มากที่สุด
2. นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้ในด้านภาษาจีน	4.86	0.35	มากที่สุด
3. นักเรียนกล้าใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร	4.62	0.58	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.74	0.37	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ภาพรวม ($\mu = 4.74$, S.D. = 0.37) มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจัดลำดับเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\mu = 4.82$, S.D. = 0.35) มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และในลำดับสุดท้าย คือ ด้านสาระการเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งทั้งสองด้านมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่เท่ากัน คือ $\mu = 4.70$ และ S.D. = 0.43 โดยมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับที่มากที่สุด

อภิปรายผล

การพัฒนาทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัย ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาจีนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาจีนเท่ากับ 17.24 คะแนน และหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย พบว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาจีนเท่ากับ 32.36 คะแนน ดังจะเห็นได้ว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นผลมาจาก 5 ขั้นตอนของการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ที่เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ที่จะใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ โดยจะเน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง และเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารภาษาจีนโดยไม่กลัวผิด เมื่อนักเรียนมีความกล้าที่จะใช้ภาษา นักเรียนก็จะพูดออกมาโดยไร้ความกังวล ในขณะที่เดียวกันก็ได้พัฒนาความคล่องแคล่ว การออกเสียง การเลือกใช้คำศัพท์ และการใช้ไวยากรณ์โดยที่นักเรียนไม่รู้ตัว ซึ่งจากที่พบว่าทักษะการพูดภาษาจีนด้านคำศัพท์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เป็นผลจากการนำสื่อมัลติมีเดียมาใช้ในขั้นนำเสนอ เนื่องจากสื่อมัลติมีเดียที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย ข้อความ รูปภาพ และเสียง ซึ่งรูปภาพจะให้นักเรียนจดจำคำศัพท์และเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ทั้งยังเป็นองค์ประกอบสำคัญของสื่อมัลติมีเดียที่สามารถดึงดูดความสนใจจากนักเรียนได้มากกว่าข้อความ สอดคล้องกับที่ วรานันท์ อิศรปริดา (2565) กล่าวว่า ภาพนิ่งจะก่อให้เกิดการรับรู้ด้วยการมองเห็นและสามารถสื่อความหมายได้ละเอียดลึกซึ้งกว่าข้อความสามารถสื่อความหมายได้กับผู้คนทุกชาติเพราะไม่มีข้อจำกัดด้านความแตกต่างทาง เมื่อผู้วิจัยได้ใช้สื่อมัลติมีเดียเพื่อนำเสนอคำศัพท์ให้นักเรียน นักเรียนจึงเกิดการจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการในทักษะการพูดภาษาจีนด้านคำศัพท์ที่สูงขึ้นเป็นอันดับหนึ่ง ภาพรวมของทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 สอดคล้องกับคุณพรมมีเจริญ (2563) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้นวิธีการสอน

ภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สามารถนำมาปรับใช้กับนักเรียนที่เรียนภาษาได้ตามความเหมาะสม เนื่องจากธรรมชาติของการสอนภาษานั้น เน้นการสื่อสารเป็นสำคัญ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาจีนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 23.21 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยรวมของนักเรียนมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่มีคะแนนเท่ากับ 21 คะแนน ดังจะเห็นได้ว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งผู้วิจัยทดลองปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน นอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ทำให้นักเรียนสามารถพูดได้อย่างถูกต้อง ออกเสียงชัดเจน และมีความคล่องแคล่วมากขึ้นแล้ว ยังช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นด้วย ซึ่งจากผลการวิจัยที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ความจำมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อาจเป็นผลจากขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ (presentation) ที่ผู้วิจัยใช้สื่อมัลติมีเดียในการนำเสนอเนื้อหาให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนให้ความสนใจกับเนื้อหามากขึ้น ทั้งยังลดความซับซ้อนและความยากของภาษาจีนลง และทำให้จดจำคำศัพท์ได้นานขึ้น สอดคล้องกับ ดวงกมล นามสองชั้น (2565) ที่กล่าวว่า สื่อมัลติมีเดียสามารถช่วยเพิ่มระยะเวลาในการจดจำความรู้ที่ศึกษาได้นาน และมีประสิทธิภาพมากกว่าการศึกษาจากหนังสือ ทั้งนี้ ทั้ง 5 ขั้นตอนของวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนทั้งด้านความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์ และการนำสื่อมัลติมีเดียมาใช้ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้นาน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ความจำมีผลคะแนนเฉลี่ยที่สูงสุดเป็นอันดับหนึ่ง ตามด้วยผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรดา ไชยพิมพ์ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟัง ทักษะการพูด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงอาจกล่าวได้ว่า วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย มีส่วนทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาจีนในการสื่อสารมากขึ้น ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนและยังช่วยส่งเสริมพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้นด้วย

3. ความพึงพอใจในภาพรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ภาพรวม ($\mu = 4.74$, S.D. = 0.37) มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจัดลำดับเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมาก

ที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\mu = 4.82$, S.D. = 0.35) มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และในลำดับสุดท้าย คือ ด้านสาระการเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างไรก็ตามทั้งสองด้านมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่เท่ากัน คือ $\mu = 4.70$ และ S.D. = 0.43 โดยมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับที่มากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาให้ได้มากที่สุด ประกอบกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย ที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน และทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น จึงทำให้นักเรียนเปิดใจให้กับการเรียนภาษาจีน อีกทั้งการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาจีนในการพูดโดยไม่ต้องกังวลถึงข้อผิดพลาด มีส่วนช่วยในการเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเยาวพร ศรีระชา และ จิระพร ชะโน (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบชุดสื่อประสมด้านไวยากรณ์ ความถูกต้อง ด้านการออกเสียง ด้านคำศัพท์ และด้านความคล่องแคล่วพบว่า อยู่ในระดับดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์ประเมิน และ ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและสื่อมัลติมีเดียสามารถพัฒนาทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนได้ จึงควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย โดยเพิ่มสื่อให้มีองค์ประกอบหลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียนมากขึ้น และเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ในศตวรรษที่ 21

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) โรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา. (2565). ข้อมูลสารสนเทศกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา. โรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา.

- คุณาพร มีเจริญ. (2563). การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ดวงกมล นามสองชั้น. (2562) สื่อมัลติมีเดียกับการสอนภาษาจีน. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 16(1). <https://so05.tcithaijo.org/index.php/rmu/article/view/258430/173953>
- เยาวพร ศรีระชา, & จิระพร ชะโน. (2561). การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารการวัดผลการศึกษา, 24(1). <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jemmsu/article/view/146843/108204>
- วรดา ไชยพิมพ์. (2565). เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟัง ทักษะการพูด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- วรานันท์ อิศรปริดา. (2565). มัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ : การออกแบบ การพัฒนาและการประเมิน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง. (2563). ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจจีน. Retrieved June 14, 2024, from <https://thaiembbeij.org/th/republic-of-china/investment/>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด
- สุภัทรา โยธินศิริกุล. (2560). การศึกษาเหตุผลในการเลือกเรียนและทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้. วารสารสุทธิปริทัศน์, 31 (97). https://so05.tci-thaijo.org/index.php/DPU_Suthiparithat_Journal/article/view/243711/165398
- Morrow, K. (1981). Principle of Communicative Methodology. *Communicative in the Classroom Edited by K. Johnson and K. Morrow*. Essex: Longman Group.

